LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ SOCIALINIO DRAUDIMO PENSIJŲ ĮSTATYMO 9, 16, 28, 35, 36, 40, 43, 45, 49, 50, 54 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO BEI ĮSTATYMO PAPILDYMO 55^6 STRAIPSNIU IR VII SKYRIUMI ĮSTATYMAS

2004 m. vasario 12 d. Nr. IX-2017
Vilnius

(Žin., 1994, Nr. 59-1153, Nr. 101-2017; 1995, Nr. 35-860, Nr. 59-1475, Nr. 84-1901; 1997, Nr. 38-924; 1998, Nr. 65-1875, Nr. 98-2707; 1999, Nr. 66-2115, Nr. 113-3283; 2000, Nr. 41-1165; 2001, Nr. 103-3658; 2002, Nr. 47-1796, Nr. 123-5535, Nr. 124-5620; 2003, Nr. 24, Nr. 75-3474)

1 straipsnis. 9 straipsnio papildymas

Papildyti 9 straipsnį 3 dalimi:

„Šio straipsnio pirmojoje ir antrojoje dalyse numatytais atvejais valstybinio socialinio pensijų draudimo stažui apskaičiuoti taikoma stažo įgijimo metais galiojusi mažiausia pagal dydį minimalioji mėnesinė alga, nustatyta Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu.“

2 straipsnis. 16 straipsnio 3 ir 4 dalių pakeitimas

1. 16 straipsnio 3 dalyje išbraukti žodžius „bet ne mažesnis kaip vienas mėnuo“ ir šią dalį išdėstyti taip:

„Jei asmens valstybinio socialinio pensijų draudimo stažas, įgytas dirbant pagal darbo sutartį, narystės ar tarnybos pagrindu, mažesnis už metų skaičių, nurodytą šio straipsnio pirmojoje dalyje, asmens draudžiamųjų pajamų koeficientas apskaičiuojamas pagal turimą stažą.“

2. Pakeisti 16 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„Jei asmens stažą sudaro tik stažas, įgytas išėjimo į pensiją mėnesį, draudžiamųjų pajamų koeficientu laikomas apdraustam asmeniui darbo arba kitokia sutartimi nustatyto darbo užmokesčio per mėnesį santykis su išėjimo į pensiją mėnesį galiojančiomis einamųjų metų draudžiamosiomis pajamomis. Jei darbo užmokestis nebuvo nustatytas, laikoma, kad jis lygus tą mėnesį galiojusiai didžiausiai pagal dydį minimaliajai mėnesinei algai, nustatytai Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu.“

3 straipsnis. 28 straipsnio 3 dalies pakeitimas

Pakeisti 28 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„Būtinasis valstybinio socialinio pensijų draudimo stažas invalidumo pensijai nustatomas:

kol sukanka 24 metai – 1 metai, sukakus 24 metus – būtinasis stažas kasmet didinamas 4 mėnesiais per metus, sukakus 38 metus – būtinasis stažas kasmet didinamas vienais metais per metus, bet negali viršyti būtinojo stažo, nustatyto senatvės pensijai.“

4 straipsnis. 35 straipsnio 1 dalies pakeitimas

Pakeisti 35 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„Teisę gauti valstybinę socialinio draudimo našlaičių pensiją turi mirusiojo vaikai ir įvaikiai iki 18 metų, taip pat vyresni, jeigu jie tapo invalidais iki 18 metų. Mirusiojo posūniai ir podukros, kurie buvo mirusiojo patėvio (pamotės) išlaikomi ir iki jo mirties neturėjo teisės gauti našlaičių pensijos už tėvus, turi teisę gauti valstybinę socialinio draudimo našlaičių pensiją tokiomis pat sąlygomis kaip ir vaikai.“

5 straipsnis. 36 straipsnio 2 dalies pakeitimas

36 straipsnio 2 dalies pirmame sakinyje vietoj skaičiaus „25“ įrašyti skaičių „30“, antrame sakinyje vietoj skaičiaus ir žodžio „25 procentus“ įrašyti skaičių ir žodį „30 procentų“, trečiame

sakinyje vietoj skaičiaus ir žodžio „25 procentus“ įrašyti skaičių ir žodį „30 procentų“ ir šią dalį išdėstyti taip:

„Asmeniui, turinčiam teisę gauti našlaičių pensiją (35 straipsnis), našlaičių pensija skiriama 30 procentų mirusiam asmeniui galėjusios priklausyti valstybinės socialinio draudimo II grupės invalidumo pensijos dydžio (29 straipsnis), jeigu teisę gauti našlaičių pensiją turi vienas vaikas. Jei tokią teisę turi daugiau vaikų, kiekvienam skiriama po lygiai, bet ne daugiau kaip po 30 procentų ir ne daugiau kaip 80 procentų viso apskaičiuotos II grupės invalidumo pensijos dydžio. Tuo atveju, kai nėra asmenų, turinčių teisę gauti našlių pensiją, kiekvienam našlaičiui skiriama po lygiai, bet ne daugiau kaip po 30 procentų apskaičiuotos II grupės invalidumo pensijos ir ne daugiau kaip 100 procentų šios pensijos dydžio. Patvirtinus naują, didesnį valstybinės socialinio draudimo bazinės pensijos dydį ar naujas, didesnes einamųjų metų draudžiamąsias pajamas, našlaičių pensijos yra atitinkamai didinamos.“

6 straipsnis. 40 straipsnio 1 ir 2 dalių pakeitimas

1. 40 straipsnio 1 dalyje vietoj skaičiaus „3“ įrašyti skaičių „2“ ir šią dalį išdėstyti taip:

„Jei asmuo, kuriam paskirta valstybinė socialinio draudimo senatvės ar invalidumo pensija, įgyja papildomą, ne mažesnį kaip 2 metų valstybinio socialinio pensijų draudimo stažą dirbdamas pagal darbo sutartį, narystės ar tarnybos pagrindu, pensija jo prašymu gali būti paskirta iš naujo pagal naujus duomenis.“

2. 40 straipsnio 2 dalyje vietoj skaičiaus „3“ įrašyti skaičių „2“ ir šią dalį išdėstyti taip:

„Jeigu senatvės ar invalidumo pensininkas, kuriam pagal šio įstatymo nuostatas buvo paskirta pensija turint minimalų, bet neturint būtinojo stažo, po pensijos paskyrimo dirbdamas pagal darbo sutartį, narystės ar tarnybos pagrindu arba dirbdamas savarankiškai įgyja būtinąjį stažą, jo prašymu senatvės ar invalidumo pensija jam gali būti skiriama iš naujo, nepaisant to, kad po pensijos paskyrimo jo įgytas valstybinio socialinio pensijų draudimo stažas buvo mažesnis kaip 2 metai.“

7 straipsnis. 43 straipsnio 1 dalies pakeitimas

Pakeisti 43 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos teritorinių skyrių sprendimai pensijų klausimais per 3 metus nuo tos dienos, kurią asmuo sužinojo arba turėjo sužinoti apie priimtą sprendimą, gali būti apskundžiami Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybai. Skundų nagrinėjimo tvarką ir terminus nustato Valstybinių socialinio draudimo pensijų skyrimo ir mokėjimo nuostatai.“

8 straipsnis. 45 straipsnio 2 dalies pakeitimas

Pakeisti 45 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„Asmenų, kuriems valstybinė socialinio draudimo senatvės ar invalidumo pensija buvo paskirta iki šio įstatymo įsigaliojimo ir kurie po pensijos paskyrimo įgijo (įgyja) papildomą, ne mažesnį kaip 2 metų valstybinio socialinio pensijų draudimo stažą dirbdami pagal darbo sutartį, narystės ar tarnybos pagrindu, pageidavimu pensija gali būti paskirta iš naujo remiantis šio įstatymo nuostatomis dėl naujai skiriamų pensijų (40 straipsnis). Remiantis nurodytomis nuostatomis, taip pat gali būti iš naujo paskirta senatvės ar invalidumo pensija tiems senatvės ar invalidumo pensininkams, kuriems pensijos iki šio įstatymo įsigaliojimo buvo paskirtos neturint viso tuo metu reikalauto stažo pensijai skirti ir kurie po pensijos paskyrimo dirbdami pagal darbo sutartį, narystės ar tarnybos pagrindu arba dirbdami savarankiškai įgyja (įgijo) šio įstatymo nustatytą būtinąjį stažą, nepaisant to, kad po pensijos paskyrimo jų įgytas valstybinio socialinio pensijų draudimo stažas buvo mažesnis kaip 2 metai.“

9 straipsnis. 49 straipsnio 4 dalies pakeitimas

Pakeisti 49 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„Kai neperskaičiuotos invalidumo pensijos gavėjui invalidumo pensija buvo mokama pagal šio straipsnio antrosios ar trečiosios dalių nuostatas dėl to, kad jam buvo nustatyta sunkesnio ar lengvesnio invalidumo grupė, vėl nustatoma anksčiau turėta lengvesnio ar sunkesnio invalidumo grupė, šio asmens pageidavimu jam gali būti vėl pradėta mokėti neperskaičiuota invalidumo pensija, indeksuota 50 straipsnyje nustatyta tvarka.“

10 straipsnis. 50 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 50 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„**50 straipsnis. Neperskaičiuotos pensijos indeksavimas**

Neperskaičiuota pensija indeksuojama kiekvieną kartą patvirtinus naują bazinės pensijos ir einamųjų metų draudžiamųjų pajamų dydį.

Pensijos dalis, neviršijanti naujo bazinės pensijos dydžio, indeksuojama kaip bazinė pensija, o likusi dalis – pagal naujai patvirtintų ir prieš tai buvusių einamųjų metų draudžiamųjų pajamų santykį.

Jei neperskaičiuota pensija viršija ar po indeksavimo pradeda viršyti 500 litų, ji mokama 500 litų dydžio ir toliau nebeindeksuojama bei jokiu kitu būdu nedidinama, kol tam asmeniui mokėtina pagal šį įstatymą pensija ima viršyti 500 litų.“

11 straipsnis. 54 straipsnio 4 dalies pakeitimas ir straipsnio papildymas 6 ir 7 dalimis

1. Pakeisti 54 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„Jei už valstybinio socialinio pensijų draudimo stažui prilygintą laiką (52 straipsnio pirmoji ir antroji dalys) asmuo dėl svarbių priežasčių ar dėl nuo jo nepriklausančių aplinkybių (visai ar iš dalies neišsaugoti archyviniai dokumentai, asmuo dirbo buvusios TSRS respublikose, turėjo vaiko iki trejų metų priežiūros atostogas, įmonė, įstaiga, organizacija, kurioje jis dirbo, nevykdo veiklos, nors nelikviduota, ir kt.) negali pateikti duomenų apie pajamas, prilyginamas draudžiamosioms pajamoms (53 straipsnis), asmens draudžiamųjų pajamų koeficientas skaičiuojamas pagal to laikotarpio minimalų mėnesinį darbo užmokestį, o jeigu asmuo dirbo turėdamas ne visą etatą – pagal minimalaus mėnesinio darbo užmokesčio dalį, atitinkančią turėto etato dalį. Jeigu įmonės, įstaigos, organizacijos, kurioje asmuo dirbo, visi archyviniai dokumentai išsaugoti, tačiau juose nėra duomenų apie asmens pajamas per valstybinio socialinio pensijų draudimo stažui prilygintą laiką, buvusį iki 1991 m. birželio 1 d., asmens draudžiamųjų pajamų koeficientas skaičiuojamas laikant to laikotarpio pajamas nulinėmis.“

2. Papildyti 54 straipsnį 6 dalimi:

„Jeigu šio straipsnio antrojoje ir penktojoje dalyse nurodytais laikotarpiais asmuo visai neturi stažo, įgyto dirbant pagal darbo sutartį, narystės ar tarnybos pagrindu (8 straipsnio antroji ir trečioji dalys, 52 straipsnio pirmoji ir antroji dalys), jo draudžiamųjų pajamų koeficientu laikomas pensijos skyrimo mėnesį galiojančios didžiausios pagal dydį minimaliosios mėnesinės algos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu, santykis su tų metų, kuriais skiriama pensija, draudžiamosiomis pajamomis.“

3. Papildyti 54 straipsnį 7 dalimi:

„Kai asmens draudžiamųjų pajamų koeficientas buvo apskaičiuotas šio straipsnio ketvirtojoje dalyje nustatyta tvarka pagal atitinkamo laikotarpio minimalų mėnesinį darbo užmokestį arba jo dalį, gavus duomenis apie to laikotarpio pajamas, prilyginamas draudžiamosioms pajamoms, asmens draudžiamųjų pajamų koeficientas apskaičiuojamas pagal šias pajamas.“

12 straipsnis. Įstatymo papildymas 55^6 straipsniu

Papildyti Įstatymą 55^6 straipsniu:

„**55^6 straipsnis. 55^1–55^5 straipsnių nuostatų taikymas**

Pagal šio įstatymo 55^1–55^5 straipsnių nuostatas padidinamos valstybinės socialinio draudimo senatvės ir invalidumo pensijos:

1) paskirtos iki 2003 m. sausio 1 d. – nuo 2003 m. sausio 1 d.;

2) paskirtos per laikotarpį nuo 2003 m. sausio 1 d. iki 2004 m. kovo 1 d., taip pat skiriamos pradedant 2004 m. kovo 1 d., bet už laikotarpį iki 2004 m. kovo 1 d. – nuo tos dienos, nuo kurios pensija buvo paskirta.“

13 straipsnis. Įstatymo papildymas VII skyriumi

Papildyti Įstatymą VII skyriumi:

„VII SKYRIUS. SENATVĖS IR INVALIDUMO PENSIJŲ PADIDINIMAS NUO 2004 M. KOVO 1 D.

57 straipsnis. Valstybinių socialinio draudimo senatvės ir invalidumo pensijų padidinimo nuo 2004 m. kovo 1 d. sąlygos

Valstybinės socialinio draudimo senatvės ir invalidumo pensijos nuo 2004 m. kovo 1 d. padidinamos tiems asmenims, kurie atitinka visas šias sąlygas:

1) turi būtinąjį valstybinio socialinio pensijų draudimo stažą senatvės ar invalidumo pensijai, kai pensija paskirta įsigaliojus šiam įstatymui, arba turėjo stažą, reikalingą viso dydžio senatvės ar invalidumo pensijai paskirti, kai pensija buvo paskirta pagal Lietuvos Respublikoje galiojusius pensijų įstatymus iki šio įstatymo įsigaliojimo;

2) senatvės pensijų gavėjai turi šio įstatymo 55 straipsnio 3 dalyje nustatytą valstybinio socialinio pensijų draudimo stažą (moterys – 20 metų, vyrai – 25 metų), įgytą dirbant pagal darbo sutartį, narystės ar tarnybos pagrindu iki 1995 m. sausio 1 d.;

3) invalidumo pensijų gavėjai dalį turimo valstybinio socialinio pensijų draudimo stažo (nepaisant trukmės) įgijo dirbami pagal darbo sutartį, narystės ar tarnybos pagrindu iki 1994 m. sausio 1 d. Kai visas invalidumo pensijos gavėjo stažas buvo įgytas 1994 metais, invalidumo pensija padidinama, jeigu šio stažo dalis buvo įgyta dirbant pagal darbo sutartį, narystės ar tarnybos pagrindu ir jeigu invalidumo pensija buvo paskirta 1994 metais;

4) asmeniui paskirtos vienos valstybinės socialinio draudimo senatvės ar invalidumo pensijos dydis neviršija 325 Lt per mėnesį. Kai tam pačiam asmeniui paskirtos kelios valstybinės socialinio draudimo pensijos, valstybinės pensijos, kompensacija už ypatingas darbo sąlygas, valstybinė signataro renta, valstybinė signataro našlių ir našlaičių renta, artistų renta, profesoriaus emerito mėnesinė išmoka ir pan., mokamos iš valstybės biudžeto ar valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto (toliau – pensijos ir pensijų išmokos) – jeigu šių pensijų ir (ar) pensijų išmokų suma neviršija 325 Lt per mėnesį. Didinant asmeniui paskirtą ir mokamą valstybinę socialinio draudimo III grupės invalidumo pensiją, atsižvelgiama į invalidumo pensijos dydį pagal II invalidumo grupę (29 straipsnio 4 dalis ir 55^1 straipsnio 3 punktas).

Ar asmuo atitinka visas šiame straipsnyje nustatytas sąlygas, būtinas valstybinėms socialinio draudimo senatvės ir invalidumo pensijoms padidinti, nustatoma pagal asmens pensijos byloje 2004 m. kovo 1 d. fiksuotą valstybinio socialinio pensijų draudimo stažą ir paskirtos pensijos dydį (bendrą paskirtų pensijų ir (ar) pensijų išmokų sumą).

58 straipsnis. Valstybinių socialinio draudimo senatvės ir invalidumo pensijų padidinimo nuo 2004 m. kovo 1 d. tvarka

Valstybinės socialinio draudimo senatvės ir invalidumo pensijos padidinamos nuo 2004 m. kovo 1 d., taikant 120 Lt dydžio maksimalų pensijos prieaugį (dydis „M“), šia tvarka:

1) pagal šį įstatymą paskirtos arba perskaičiuotos senatvės pensijos padidinamos taikant šio įstatymo 55^2 ir 55^4 straipsniuose nustatytą senatvės pensijų padidinimo tvarką ir šio įstatymo 57 straipsnio pirmosios dalies 2 punkte nustatytą valstybinio socialinio pensijų draudimo stažo normą (dydis „Sn“: vyrams – 25 metai ir moterims – 20 metų);

2) pagal šį įstatymą paskirtos arba perskaičiuotos invalidumo pensijos padidinamos taikant šio įstatymo 55^3 ir 55^4 straipsniuose nustatytą invalidumo pensijų padidinimo tvarką ir šio įstatymo 57 straipsnio pirmosios dalies 3 punkte nustatytą valstybinio socialinio pensijų draudimo stažo sąlygą.

Neperskaičiuotos valstybinės socialinio draudimo senatvės ir invalidumo pensijos (49 straipsnio pirmoji dalis), padidinamos šio įstatymo 55^5 straipsnyje nustatyta neperskaičiuotų senatvės ir invalidumo pensijų padidinimo tvarka, taikant 120 Lt dydžio maksimalų pensijos prieaugį (dydis „M“). Neperskaičiuotos valstybinės socialinio draudimo senatvės pensijos padidinamos taikant šio įstatymo 57 straipsnio pirmosios dalies 2 punkte nustatytą valstybinio socialinio pensijų draudimo stažo normą (dydis „Sn“: vyrams – 25 metai ir moterims – 20 metų), o invalidumo pensijos – taikant šio įstatymo 57 straipsnio pirmosios dalies 3 punkte nustatytą stažo sąlygą.

Galiojusia nuo 2003 m. sausio 1 d. pensijų padidinimo tvarka (55^1–55^5 straipsniai) padidintos senatvės ir invalidumo pensijos nuo 2004 m. kovo 1 d. padidinamos vietoj pirmojo padidinimo metu pakeisto asmens draudžiamųjų pajamų koeficiento kp (55^2 straipsnio trečioji dalis ir 55^3 straipsnio trečioji dalis) arba Kp (55^4 straipsnio trečioji dalis) įrašant naują atitinkamai padidintą koeficientą.

Tais atvejais, kai nuo 2004 m. kovo 1 d. valstybinių socialinio draudimo senatvės ir invalidumo pensijų padidėjimas, apskaičiuotas šiame straipsnyje nustatyta tvarka, yra mažesnis kaip 1 Lt, šios pensijos padidinamos ne mažiau kaip 1 Lt.

59 straipsnis. Valstybinių socialinio draudimo pensijų, pirmą kartą skiriamų nuo 2004 m. kovo 1 d., padidinimo tvarka

Senatvės ir invalidumo pensijos, pirmą kartą skiriamos nuo 2004 m. kovo 1 d., padidinamos pagal šio įstatymo 58 straipsnio nuostatas nuo tos dienos, nuo kurios pensija skiriama, jeigu tą dieną asmuo atitinka visas šio įstatymo 57 straipsnio pirmojoje dalyje nustatytas sąlygas.

Kai asmeniui skiriama valstybinė socialinio draudimo senatvės pensija turi būti sumažinta dėl to, kad asmuo pagal Pensijų sistemos reformos įstatymą pasirinko dalyvauti pensijų kaupime (15 straipsnio ketvirtoji dalis), arba dėl to, kad asmuo gavo išankstinę senatvės pensiją pagal Valstybinių socialinio draudimo senatvės pensijų išankstinio mokėjimo įstatymą, didinamas apskaičiuotas nesumažintos valstybinės socialinio draudimo senatvės pensijos dydis.

60 straipsnis. 57–59 straipsnių nuostatų taikymas

Nustatant, ar valstybinės socialinio draudimo senatvės ar invalidumo pensijos gavėjas atitinka šio įstatymo 57 straipsnio pirmosios dalies 2 ir 3 punktuose nustatytas sąlygas, atsižvelgiama į asmens įgytą valstybinio socialinio pensijų draudimo stažą, apskaičiuotą pagal šio įstatymo nuostatas, kai pensija paskirta (skiriama) įsigaliojus šiam įstatymui. Jeigu senatvės ar invalidumo pensija buvo paskirta iki šio įstatymo įsigaliojimo, teisę į senatvės ar invalidumo pensijos padidinimą įgyja tik tie šių pensijų gavėjai, kurių 57 straipsnio pirmosios dalies 2 ir 3 punktuose nurodytą stažą sudaro stažas, apskaičiuotas pagal pensijų įstatymus, galiojusius Lietuvos Respublikoje iki šio įstatymo įsigaliojimo, ir (ar) pagal šio įstatymo nuostatas.

Jeigu valstybinė socialinio draudimo senatvės ar invalidumo pensija nuo 2004 m. kovo 1 d. (58 straipsnis) arba nuo jos paskyrimo dienos (59 straipsnis) nebuvo padidinta dėl to, kad nebuvo tenkinamos visos šio įstatymo 57 straipsnio pirmojoje dalyje nustatytos sąlygos, kai tik asmuo jas atitinka, pensija padidinama nuo pirmosios dienos mėnesio, einančio po to mėnesio, kurį šias sąlygas asmuo pradėjo tenkinti.

Jeigu asmens draudžiamųjų pajamų koeficientas buvo padidintas pagal 58 straipsnio pirmosios ir trečiosios dalių nuostatas arba prie neperskaičiuotos senatvės ar invalidumo pensijos dydžio buvo pridėtas pensijos prieaugis pagal nurodyto straipsnio antrąją dalį, atsiradus aplinkybėms, dėl kurių pakeistas koeficientas kp ar Kp arba prieaugis PPs ar PPinv gali sumažėti ar padidėti, pakeistas koeficientas ar pensijos prieaugis nekeičiamas, išskyrus šio straipsnio ketvirtojoje dalyje nustatytą atvejį.

Jeigu padidinus senatvės ar invalidumo pensiją paaiškėja, kad pensijos padidinimo dieną asmuo turėjo teisę gauti kitas pensijas ir (ar) pensijų išmokas, kurios jam skiriamos po pensijos padidinimo, bet nuo datų, buvusių iki pensijos padidinimo, arba nuo pensijos padidinimo dienos, asmens teisė į senatvės ar invalidumo pensijos padidinimą nustatoma iš naujo nuo pensijos

padidinimo dienos. Šiais atvejais senatvės ar invalidumo pensijos permoka išieškoma Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos teritorinio skyriaus vedėjo sprendimu Valstybinių socialinio draudimo pensijų skyrimo ir mokėjimo nuostatuose nustatyta tvarka.

Jeigu valstybinės socialinio draudimo senatvės ar invalidumo pensijos gavėjas kreipiasi dėl pensijos skyrimo iš naujo (40 straipsnis, 45 straipsnio antroji dalis, 49 straipsnio antrosios dalies 1 punktas ir trečiosios dalies 1 punktas), jo teisė į senatvės ar invalidumo pensijos padidinimą nustatoma iš naujo nuo senatvės ar invalidumo pensijos skyrimo iš naujo dienos pagal apskaičiuotus naujus stažo ir pensijos dydžio (pensijų ir (ar) pensijų išmokų sumos) duomenis. Paaiškėjus, kad asmeniui naudingiau ir toliau gauti pensiją, mokėtą iki kreipimosi skirti pensiją iš naujo, jam toliau mokama anksčiau mokėta pensija.

Asmenų, turinčių teisę gauti padidintas dėl atidėto kreipimosi senatvės pensijas (24 straipsnis), teisė į pensijų padidinimą pagal šio įstatymo 57–59 straipsnių nuostatas nustatoma atsižvelgiant į pensijos dydį (pensijų ir (ar) pensijų išmokų sumą) be padidinimo už atidėto kreipimosi laiką. Tokiais atvejais pensija padidinama pagal šio įstatymo 57–59 straipsnius, o po to didinama už atidėto kreipimosi laiką šio įstatymo 24 straipsnio nustatyta tvarka.

Pagal Valstybinių socialinio draudimo senatvės pensijų išankstinio mokėjimo įstatymą skiriamos išankstinės senatvės pensijos pagal šio įstatymo 57–59 straipsnių nuostatas nedidinamos.“

14 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis Įstatymas įsigalioja nuo 2004 m. kovo 1 d.

15 straipsnis. Baigiamosios nuostatos

1. Įsigaliojus šiam Įstatymui, valstybinės socialinio draudimo pensijos, paskirtos iki jo įsigaliojimo, perskaičiuojamos (skiriamos iš naujo) pagal šio Įstatymo nuostatas, jeigu pensijų gavėjams tai naudinga, bet ne anksčiau kaip nuo šio Įstatymo įsigaliojimo.

2. Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos teritoriniai skyriai privalo pradėti mokėti pagal Valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatymo 57–59 straipsnių nuostatas padidintas valstybines socialinio draudimo senatvės ir invalidumo pensijas ne vėliau kaip praėjus 2 mėnesiams nuo šio Įstatymo įsigaliojimo. Paskirtų ir padidintų pensijų dydžių skirtumas pensininkui kompensuojamas nuo šio Įstatymo įsigaliojimo dienos.

3. Institucijos, skiriančios ir mokančios Lietuvos Respublikos valstybines pensijas bei pensijų išmokas, privalo teikti Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybai pagal šios valdybos paklausimus Valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatymo 57–60 straipsnių nuostatoms įgyvendinti reikalingas žinias apie asmenims mokamas valstybines pensijas ir pensijų išmokas.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS ROLANDAS PAKSAS